

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 252 1tr trimestre 2019

DE COSES QUE JA SABEM ...

Estimats, el manament que us escric no és nou, sinó antic: vosaltres el teniu des del principi. Aquest manament és la paraula que vau escoltar. Però, d'altra banda, el manament és nou, i es realitza tant en Jesucrist com en vosaltres, perquè la foscor es retira i ja resplendeix la llum veritable (1 Joan 2, 7-8)

Iniciem un nou any, un nou temps, però que en realitat s'assembla massa a l'anterior. Què ha canviat la nit del 31? Doncs res, una posta i una sortida de sol no fan variar les coses, vuit hores no fan canviar res.

Però d'alguna manera misteriosa, el gener ens obre a noves possibilitats, potser perquè tenim molt interioritzat aquest traspàs, aquesta barrera fictícia, iniciem el 2019 amb l'empenta i les ganes que ens falten al desembre. Ara bé, com ho farem? Perquè haurem de reconèixer que el pas dels dies i el pas dels mesos ens anirà absorbint aquesta força inicial i, si la història es repeteix com sempre, el proper desembre serà igual que aquest, solament un final més per quelcom que no hem arribat a aconseguir.

No hi ha res nou sota el sol, diu el predicador, i és cert; no hi ha paraules que no haguem escoltat, situacions que no es repeteixin, no hi ha sentiments que no haguem viscut; no hi ha novetat que ens pugui sorprendre ja. I aquest és precisament el missatge que Joan porta en aquests versets: res és nou, tot el que us dic és antic, ... les paraules són les mateixes, però avui hi ha una nova manera de sentir-les, a través de Jesucrist.

El missatge bíblic conté una crida constant, des del seu principi fins al seu final, el Déu: que busca ser amb nosaltres, per oferir-nos amor,

misericòrdia, perdó, el Déu que ens busca perquè puguem viure sota la seva llum. Això és des del principi, això serà fins al final. Però tot i que el missatge sempre hi és, i el sabem, la pregunta és com viure'l, com fer-lo veritablement nostre. La qüestió no és pas la paraula dita, sinó l'oïda que la sent i el cor que la rep.

Durant aquest trimestre ens tornarem a acostar Dia a Dia al text bíblic, a paraules que ja coneixem, que sempre han estat amb nosaltres, paraules que de vegades ens han fet bé, però d'altres ens han deixat igual de tebis que abans de llegir-les. Però en allò que d'antic ja s'ha dit, en els mots recurrents i repetits, podem trobar una nova Paraula, Jesús, el Fill de Déu. És en Ell i per Ell que trobarem la novetat, perquè, en aquesta última paraula de Déu, hi ha el sentit i la realització de totes les paraules dites abans. Ell és la crida feta carn, Ell és el desig de Déu fet realitat: ser companyia eterna per nosaltres.

Jesucrist ha encès una nova llàntia sota la qual llegim tot el que Déu ha dit i ha fet. En Ell trobem la llum veritable que il·lumina totes les paraules que ja sabem, i que fins i tot podríem repetir de memòria. La novetat no és el que es diu, sinó mitjançant la vida d'Aquell a través de la qual podem sentir tot el que pensem ja saber.

Iniciem un nou temps, i si és cert que res no canvià aquella nit del 31, en realitat el que podem fer és canviar nosaltres, moure's de lloc, per deixar enrere la foscor i començar a mirar, sentir i viure sota la novetat de Déu, Jesús, que després de més de dos mil anys segueix donant nous sentits a tot el que s'ha dit, perquè Ell és Emmanuel, el que compleix la promesa per sempre.

Busquem en aquest nou temps que comença, ara que encara tenim la il·lusió de cap d'any a prop, transformar, no allò que és antic, sinó la nostra manera de veure-ho, perquè si avui tenim forces, per petites que siguin, en Jesucrist podran ser mantingues fins al final: *els qui confien en el Senyor recobren les forces, alcen el vol com les àguiles, caminen sense cansar-se, corren sense defallir* (Isaïes 7, 14).

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)

c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank IBAN : **ES42 1491 0001 2820 2713 0323**

CULTES 1r trimestre 2019

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICACIÓ</i>	<i>DIACONIA</i>	<i>MÚSICA</i>	<i>butlletí</i>
06/01/2019	Marta LÓPEZ	Abel Garcia	Esther	Rubén
14/01/2019	Marta LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabet Cortés	David	Alícia
20/01/2019	Marta LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Robert	Samuel
27/01/2019	Samuel FABRA	Esther Rión Marta Freixes	Elies	Caroli
03/02/2019	Marta LÓPEZ	Pepita sánchez Marta Huch	Robert	Daniel
10/02/2019	Marta LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada	David	Rubén
17/02/2019	Marta LÓPEZ	Abel Garcia	Esther	Alícia
24/02/2019	Judit PALLÀS	Lídia Guinot Elisabet Cortés	Elies	Samuel
03/03/2019	Marta LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Esther	Caroli
10/03/2019	Jonathan NAVARRO	Esther Rión Marta Freixes	Robert	Daniel
17/03/2019	Marta LÓPEZ	Pepita sánchez Marta Huch	David	Rubén
24/03/2019	Àlex PALLÀS	Lluïsa Braña Anna Plantada	Elies	Samuel
31/03/2019	Marta LÓPEZ	Abel Garcia	Esther	Alícia

Dimarts **1** **gener** **Mateu 26, 31-36**

Davant el nou any que encetem se'ns presenten reptes i desitjos, camins pels que transitar fins arribar de nou al so de les campanes de cap d'any. Com serà aquest any? Tota incògnita de futur ha d'amarar-se d'aquesta paraula de l'evangeli que ens insta i ens crida a ser pels altres. Que el Senyor ens acompanyi en aquest nou temps i que al final puguem dir, sí Senyor, vaig acollir-te.

Dimecres **2** **gener** **Salm 147, 12-20**

La paraula de Déu ve a desglaçar els nostres cors, per amarar-los de la calidesa d'un dolç murmuri. En ella trobem l'abraçada del que ens estima, per sobre de les nostres pors, ella és la fortalesa que ens manté dempeus quan la nostra vida trontolla . Quina grandesa el do de la paraula del Senyor! Ella ve a omplir-nos, no la rebutgem.

Dijous **3** **gener** **Job 42, 2-6**

Quan ens fem conscients de qui és Déu, la petitesa de la nostra vida es veu reflectida en la seva grandesa. Hi ha tantes coses que no entenem, però que creiem comprendre! Deixeu-nos instruir pel Senyor, busquem el seu coneixement, que no ens expliquin altres qui és Ell, anem a buscar-lo per compartir amb Ell les nostres vides.

Divendres **4** **gener** **Fets 7, 44-53**

Déu no habita a cap casal fet per mans d'homes. A Déu no el podem tancar i tractar-lo com un ídol; però Ell, per gràcia, ens ha concedit de viure enmig nostre. A través del seu Esperit es fa manifest a la humanitat en la comunitat dels seus seguidors i seguidores. No pensem mai que podem posseir el Senyor, Ell és amb nosaltres com un do, com la companyia permanent d'Aquell que ens estima.

Dissabte **5** **gener** Joan 1, 10-18

Reconèixer en la persona de Jesús al Fill de Déu és creure que en Ell podem veure i viure la gràcia i l'amor que, des de l'eternitat, se'ns ha concedit. En el Fill podem sentir la paraula de Déu i podem conèixer la seva veritat. Jesús ha estat el do de Déu per tota la creació, en Ell s'ha complert la nostra esperança.

Diumenge **6** **gener** Salm 72, 18-19

Cridem al cel i li demanem a Déu que la seva glòria ho ompli tot, que arribi a la nostra terrenal realitat la seva mateixa essència, per poder veure'l i compartir-lo. La glòria de Déu no és la seva magnificència, sinó el profund amor que és Ell mateix. Beneïm el seu nom i donem gràcies perquè podem descansar en la seva misericòrdia.

Dilluns **7** **gener** Efesis 4, 17-24

L'ésser humà fou creat a imatge de Déu, una imatge que hem anat deteriorant i enfosquin, però en Jesús trobem aquest reflex perfecte, per això busquem de semblar-nos a Ell; de seguir les seves passes, conduïdes sempre pels camins de Déu. Renovem-nos, una vegada i una altra, en aquesta imatge perfecta, emparem-nos en el seu Esperit per revestir-nos de la vida del Fill de Déu.

Dimarts **8** **gener** Daniel 2, 19-23

La saviesa prové de Déu, és Ell qui omple el nostre seny si ens deixem guiar pel seu Esperit. Però no és aquesta una revelació esotèrica. Ha sigut en la vida de Jesús que ens ha mostrat el que Déu vol de nosaltres, misericòrdia i justícia, com diu el profeta. Deixem-nos amarar d'aqueta intel·ligència que estima i perdona, que omple de llum les tenebres de les nostres vides.

Dimecres **9** **gener** Lluc 1, 68-79

Som cridats a ser profetes de l'altíssim, a mostrar en les nostres vides la salvació de Déu, que constantment ens ve a rescatar de la por perquè puguem fer justícia. Som els redimits del Senyor les salvades del Déu que ens vol omplir de la seva llum per guiar les nostres passes pels camins de la serenor de fer el correcte. En ell ens emparem per fer la nostra tasca, en ell confiem per seguir endavant.

Dijous **10** **gener** Salm 29

Enmig de les nostres tempestes, de les nostres preocupacions i dels nostres problemes busquem empara en el Déu totpoderós, que amb veu potent domina la creació. Però dins d'aquesta veu no hi ha solament el poder de Déu, sinó la dolcesa del seu amor, que converteix la tempesta de la seva paraula en el murmuri d'una cançó de bressol que ens acarona per donar-nos, quan tronollem, la seva pau.

Divendres **11** **gener** Cohèlet 2, 9-11

On és la felicitat? On resideix el goig de l'ésser humà? Podem buscar-la en la satisfacció momentània d'allò que ens ofereix el món, podem intentar trobar-la en aconseguir tots els nostres capricis; però la felicitat no resideix en tenir o fer, sinó en ser davant de Déu, en conèixer la seva saviesa, que ens porta a gaudir del plaer de la seva companyia.

Dissabte **12** **gener** 1 Corintis 2, 1-10

La saviesa de Déu es manifesta en el crucificat, una estranya saviesa per aquest món, que no es pot arribar a comprendre sense el discerniment de l'Esperit. En ell podem aprendre com tot es redueix a una única acció: estimar fins a l'extrem. Pel coneixement que Jesús tenia del seu Pare mai va voler retractar-se i per això va morir, perquè no es va desdir de l'amor i la misericòrdia que Déu vol vesar sobre nosaltres.

Diumenge 13 gener Lluc 3, 15-17

En Jesús rebem el bateig del seu Esperit, en Ell podem viure dins la comunió trinitària que vol per tota la humanitat justícia i pau. En l'Esperit Sant podem renovar les nostres vides, ell és la saviesa de Déu que ens porta a deixar enrere la palla de les nostres foscors i amarar-nos amb el gra de la llum, que dona el fruit del nou món, del Regne de Déu inaugurat en el seu Fill.

Dilluns 14 gener Salm 106, 1-12

La memòria de les proeses del Senyor ens ha de portar a la lloança, al reconeixement de la seva mà poderosa entre nosaltres. Si recordem els temps passats, els nostres, els de la nostra comunitat, ens adonarem com Déu, des del seu misteri, mai ens ha abandonat, i no ho ha fet perquè ens estima, malgrat les nostres errades i les nostres faltes. Allò que presideix la nostra relació amb Déu no són les nostres foscors, sinó la llum que ens ofereix el seu amor.

Dimarts 15 gener Jeremies 3, 1-5

Quantes vegades hem reclamat a Déu la seva salvació, quan nosaltres mateixos no hem volgut anar-la a buscar. Omplim les nostres vides del pensament d'un món egoista i opressor, i quan falla tot el que ens envolta aleshores busquem el Senyor, esperant d'Ell la seva benevolència. Certament el perdó i la misericòrdia de Déu sempre són presents, però en ells hem de transformar-nos, en elles hem de canviar els nostres camins per tornar a viure davant de Déu.

Dimecres 16 gener 1 Joan 5, 13-15

Confiar en el Senyor, saber que cada paraula que surt del nostre cor, cada desig de la nostra ànima està present en el seu si. Ell recull les nostres pregàries com tresors d'una conversa íntima, les guarda i les compleix, des de la seva voluntat, encara que moltes vegades no podem comprendre-la; però hem de confiar en aquesta escolta activa que Déu té per nosaltres. A través de la pregària fem present la seva companyia i el do de la vida eterna.

Dijous 17 gener Lluc 11, 14-23

Estar amb Jesús és tenir el coratge de lluitar contra allò de dolent que el nostre món ha assimilat com a propi. Quan combatem la injustícia, l'opressió, quan ens plantem davant el maltractament del proïsme i demanem per totes i tots dignitat, els poders d'aquest món es posaran en contra nostre, ens titllaran de violents i subversius, però sempre des de l'amor i la pau de Déu no podem deixar d'estar al costat de Jesús, aquell que ens mostrà el camí de la veritat.

Divendres 18 gener Salm 36, 6-11

Trobar la vida, omplir-nos de llum, emparar-nos sota les ales del Déu que ens salva, tots aquest dons venen amaratats de l'amor que Déu ens té, mantinguts en la fidelitat que ens ha promès. Més enllà de nosaltres mateixos, més enllà de les dificultats que ens toca viure, i enmig de tot hi és present el Déu que ens estima que ens vol saciar amb el millor remei: la seva companyia.

Dissabte 19 gener Jeremies 3, 19 – 4, 1

Des del reconeixement de les nostres errades, en la confessió de les nostres maldats i infidelitats podem trobar la misericòrdia del Déu que vol ser el nostre Pare. Moltes vegades, a la nostra vida, hem de parar, mirar cap a on ens hem dirigit i redreçar-nos; convertir-nos i tornar al Senyor, que vol guarir-nos i salvar-nos. Si volem tornar, Déu està disposat a acollir-nos de nou, a abraçar-nos sempre.

Diumenge 20 gener 1 Corintis 12, 1-10

El Senyor ens sacia de benedicció en el seu Esperit, a cadascú segons la seva vocació, per això som cridats a viure uns al costat de les altres, perquè en la convivència compartim allò que Déu ens ha donat i en fem partícips els altres. Som cridats a ser poble que viu la diversitat de la gràcia de Déu en solidaritat entre nosaltres i amb els altres.

Dilluns **21** **gener** Lluc 5, 27-32

La trobada amb Jesús és el canvi radical de vida. Quan sentim la seva veu que ens crida des de la dolcesa del seu amor podem transformar-nos, seguir-lo. Constantment hem de renovar aquesta trobada, hem de buscar la seva presència, a través de l'Esperit que ens manifesta la permanent companyia de Déu. Ell no ha vingut a buscar la perfecció, sinó la decisió de seguir-lo i tornar a buscar-lo sempre que ens perdem.

Dimarts **22** **gener** Salm 145

Si som capaços de viure l'amor de Déu, la seva fidelitat a nosaltres, el seu perdó constant que ens redreça i ens dóna coratge; si podem omplir el nostre cor de la seva misericòrdia, aleshores podrem fer de les nostres vida una lloança constant, una proclamació de tot el que ha fet per nosaltres. Invoquem el Senyor perquè Ell és a prop nostre, present sempre per guardar-nos i salvar-nos.

Dimecres **23** **gener** Isaïes 54, 1-8

La benedicció del Senyor és a prop del seu poble, en Ell hem de confiar, en Ell ens hem de refugiar. Moltes vegades ens amoïnem per com està l'església, perquè ens manca joventut i que ja no som el que érem. Però hem de confiar en el Déu que vol omplir la seva casa de totes i de tots, hem de confiar i treballar, proclamar i sentir-nos segurs en les seves mans. Ell estima el seu poble. Confiem sempre en el seu amor.

Dijous **24** **gener** 1 Corintis 1, 4-9

Mirem al nostre voltant i obrim els ulls a totes les riqueses de les que Déu ens ha proveït. Mirem quants dons ens ha donat, quantes benediccions ens ha ofert. La fidelitat del Senyor és el que ens pot mantenir fermes, malgrat els terratrèmols que ens envoltin, malgrat les dificultats i els problemes. Ell és fidel amb nosaltres. Ell, a través de Jesús i del seu Esperit, ens ha ofert comunió per sempre.

Divendres 25 gener Lluc 4, 14-21

Totes les promeses de Déu s'han acomplert en el servent, en Jesús, el seu Fill, que ofereix la bona nova de l'amor de Déu, la inauguració del seu Regne que ha estat donat com un do per la humanitat. I el mateix Esperit que reposava sobre ell ara viu en nosaltres, perquè seguim la tasca d'oferir un camí alternatiu, un nou espai de justícia i pau per a totes i tots.

Dissabte 26 gener Salm 19, 10-15

Per créixer en el coneixement de Déu solament hem de ser constants en la meditació i la pregària, acostar-nos a la seva paraula per anar transformant les nostres vides, ser conscients de la seva presència al nostre voltant. En l'Esperit del Senyor trobem la consciència de qui som i cap a on volem anar. Venerar el Senyor vol dir esforçar-nos en seguir-lo, ser constants en la comunió.

Diumenge 27 gener Nehemies 8, 9-12

Davant la paraula de Déu moltes vegades veiem esquinçada la nostra fortalesa, en adonar-nos de com fallem i com ens desviem d'allò que se'ns demana. Però aquest trencament ha de portar-nos a un instant de goig, de saber que el Senyor sempre està present per transformar-nos, per ensenyar-nos a seguir els seus camins. I aquest goig el podem viure junts, i el podem celebrar juntes, perquè el Senyor ens crida a compartir el goig de saber que Ell és a prop.

Dilluns 28 gener 1 Corintis 12, 12-13

Som cridats a viure en la consciència que som un sol cos, unit en el Crist, batejat en el seu Esperit. Malgrat la nostra diversitat, malgrat que les nostres opinions poden ser fins i tot enfrontades, totes i tots tenim per sobre d'això una única comunió amb Déu, que compartim. I aquesta comunió que ens uneix al Senyor i entre nosaltres ha de prevaldre, per poder viure, fins i tot en la difèrència, amb amor i respecte entre tots.

Dimarts **29** **gener** **Lluc 4, 38-39**

Jesús ha vingut a nosaltres, s'ha acostat a les nostres vides per oferir-nos l'oportunitat d'entrar en la comunió trinitària, que ens guareix i ens impulsa a servir. El servei és sempre el resultat d'aquesta trobada transformadora en la que podem viure l'amor etern i immens que Déu té per nosaltres. No servim per aconseguir res. No ho fem per ser reconeguts. Ens donem perquè hem rebut.

Dimecres **30** **gener** **Salm 119, 89-96**

Quan ens acostem a la paraula de Déu necessitem veure-la sempre des de la vida de Jesús, on trobem el sentit de qui és Déu. També necessitem el seu Esperit, que ens ofereix el discerniment necessari per entendre-la. La lletra serà morta si no som capaços de viure-la en aquesta trinitat Pare, Fill i Esperit, que vol revelar-se, que ens vol fer entendre.

Dijous **31** **gener** **1 Cròniques 34, 1-7**

De tant en tant convé fer neteja. S'escau de repassar les nostres vides i adonar-nos dels ídols que de mica en mica, ens hem anat construint. Ídols que no són de fusta o de metalls preciosos; en realitat són immaterials, però reals. Quan posem la nostra confiança, quan establim les nostres seguretats i fidelitats en tot allò que no és Déu el que fem és construir-nos un ídol. Per això cal revisar què és allò que omple les nostres esperances, buidar-les del que és superflu i omplir-se de la presència del Senyor.

Divendres **1** **febrer** **Fets 10, 44-48**

L'Esperit de Déu ens uneix, en ell som totes i tots una gran família, no hi ha cap categoria humana que ens faci més mereixedors d'aquest gran do. I si malgrat que és cert que per nosaltres l'ètnia no és quelcom especial, sí que hi ha d'altres que ens separen, com la doctrina o la dogmàtica. Reconèixer en els altres el do de l'Esperit ens pot fer viure veritablement com a germans.

Dissabte **2** **febrer** Joan 1, 43-51

Els nostres prejudicis ens impedeixen massa vegades de veure el que Déu fa al nostre voltant, és cert que una guspira pot fer-nos obrir els ulls, però per poder captar, entendre i discernir el que succeeix hem d'estar disposats a obrir els ulls, a estar amarats de la saviesa de Déu, que se'ns ofereix en el seu Esperit.

Diumenge **3** **febrer** Salm 71, 1-6

La fe que confia en Déu no es demostra en els bons moments, sinó en les foscos de les nostres vides. És quan patim que hem de recordar qui és aquell que ens estima, el totpoderós que ha estat sempre amb nosaltres. En ell podem descansar de les nostres fatigues, en ell hem de confiar per trobar les forces davant tot el que ens succeeix.

Dilluns **4** **febrer** 1 Reis 17, 8-16

Compartir el que tenim, ser generosos, obrir els nostres cors a les necessitats dels altres, aquesta és la crida de la pietat, que demana no oblidar els últims de la nostra societat. Encara en el nostre món hi ha qui prega a Déu per menjar demà, i també qui ha perdut l'esperança de fer-ho. És a les nostres mans fer el miracle, donar i fer-nos responsables de la misèria del nostre voltant.

Dimarts **5** **febrer** 1 Corintis 14, 13-19

Les celebracions comunitàries són experiències per compartir Déu. En una lloança cantada, llegida, en una pregària oferim la nostra benedicció a qui està al nostre costat. En aquesta unitat de compartir l'experiència de Déu creixen i s'enforteixen les nostres relacions, unim llaços en participar juntes del nostre Senyor.

Dimecres **6** **febrer** **Lluc 19, 41-44**

El plor de Jesús esdevé des de la tristesa de veure com s'ha rebutjat el seu missatge, la seva filiació. Són les llàgrimes de l'amargura de veure perduda la ciutat de Déu, que des de la confiança de saber-se especial havia acabat corrupte i allunyada de tot el que havia de representar. L'església també corre aquest perill, per això és molt important renovar-nos, una vegada i una altra, sense conformar-nos al que som.

Dijous **7** **febrer** **Salm 138**

D'un cor agraït sorgeix el cant de lloança, d'aquella que ha vist la mà del Senyor a la seva vida, d'aquell que ha sentit la seva companyia. No oblidem mai de donar gràcies a Déu, en els bons moments i en els dolents, ell sempre és amb nosaltres, oferint-nos la seva fidelitat, que no depèn del que fem, sinó del gran amor que ens té. Un amor que serà etern.

Divendres **8** **febrer** **Jeremies 1, 11-19**

Enfrontar-nos a les injustícies que ens envolten, plantar cara als que discriminen o venen amb discursos traïdors contra els dèbils i els oprimits, tot això pot fer por. Però deixar que amari en el nostre món la fal·làcia i la mitja veritat pot destrossar la vida de moltes persones, els petits avenços que hem anat fent. El Senyor ens demana ser una plaça forta contra aquells que l'han oblidat per aixecar una veu falsa de la seva voluntat, ell és al nostre costat per fer-los front.

Dissabte **9** **febrer** **1 Corintis 14, 26-33**

Els espais compartits han de ser d'edificació, perquè estar els uns al costat de les altres ens ha d'oferir les forces necessàries per seguir endavant, per enfrontar-nos a un món que moltes vegades ens rebutja i a unes vides que són de vegades molt complicades. Esforcem-nos en gaudir i edificar els altres, sigui amb una paraula o amb un somriure, amb un petó o una abraçada, sigui rient o plorant junts.

Diumenge 10 febrer Lluc 5, 27-32

A aquells a qui nosaltres no els hi donaríem una oportunitat, als que sembla que ja no tenen solució, als últims Déu crida per posar-los al seu servei. Segurament nosaltres mai els hauríem escollit, però el Senyor veu molt més enllà de les nostres etiquetes. Ell és comprensiu amb les nostres vides i sempre ens dóna la oportunitat de deixar el banc dels tributs i seguir-lo a ell.

Dilluns 11 febrer Salm 115

El Senyor ens parla, a través del seu Esperit, per boca dels que ens envolten; Déu ens té sota la seva mirada, amb amor i misericòrdia veu les nostres vides; ell sent la nostra veu, la pregària de lloança i també la que crida d'angoixa, la que surt d'un cor content i la que brolla d'una ànima enfadada; el Senyor olo-
ra la terra i en sentir el ferum de les nostres misèries les transforma en fra-
gància de flor. Déu és el nostre auxili, ell ens protegeix.

Dimarts 12 febrer 2 Reis 5, 1-14

Què fer davant les nostres preocupacions? Moltes vegades ens agradaria que existís un ritus màgic que, entre proves i proeses, aconseguís fer-nos sortir del forat on hem caigut. Però Déu no demana pas coses complicades, demana la confiança de creure en la seva paraula. Abraçar la senzillesa de saber que el Senyor és amb nosaltres, en tots els moments; buscar-lo amb humilitat des del nostre cor i creure en les seves promeses. Solament amb això trobarem les nostres respostes.

Dimecres 13 febrer 1 Corintis 2, 6-16

La saviesa de Déu es contraposa a tot allò que proclama el món que hem construït. Si el món busca poder, Déu s'ens presenta en humilitat. Si el món vol poder, el Senyor es fa vulnerable. Solament a través de l'Esperit podem arribar a comprendre com és de diferent el nostre pensament del de Déu, solament en l'Esperit podem anar transformant-nos en la imatge del seu Fill, aquell qui la revelat.

Dijous **14** **febrer** Lluc 11, 33-36

Correm el perill de no adonar-nos de com contaminem la nostra ànima amb allò que ens envolta, a què prestem orella? On se'n va la nostra mirada? Si posem els ulls en Déu, veure'm el món des de la seva mirada. Si l'escoltem, podrem sentir que ens envolta la seva misericòrdia. Ompli'm les nostres vides de la llum del Senyor, per omplir els nostres cors dels mateixos sentiments que Jesús va tenir.

Divendres **15** **febrer** Salm 1

On arrelem les nostres vides? Quina aigua rega els nostres sentiments i la nostra ment? L'aigua de vida se'ns ofereix com un do que rega el nostre cor i la nostra ment, com un regal per transformar-nos i omplir-nos del caràcter de Déu, que sempre ofereix amor i perdó. En la manera com ell ens tracta aprenem a tractar els altres; en veure com ens cuida, podrem aprendre a cuidar els altres.

Dissabte **16** **febrer** Jeremies 17, 5-8

En tots els moments, en els d'abundor i en els de mancança, en els d'alegria i en els de tristesa, en tots hem de seguir posant la nostra confiança en Déu. Mantenir aquesta fe no és fàcil, perquè moltes vegades la nostra vida se'ns fa feixuga i pesada de portar, però el Senyor ens insta a no abandonar-lo mai, a compartir amb ell les nostres càrregues i tot el que ens neguiteja.

Diumenge **17** **febrer** 1 Corintis 1, 3-7

La benedicció del consol del Senyor, la seva companyia en el perill, la seva força enmig de les nostres debilitats, tot això i més no és un fi en nosaltres mateixos, és la font de la que han de sorgir els nostres fruits de comprensió i consol pels altres. Perquè cada cop que Déu ha fet quelcom per nosaltres podem aprendre com oferir el mateix als altres. En l'obra de Déu ens nosaltres ens fem conscients de com edificar-nos els uns a les altres.

Dilluns **18** **febrer** Lluc 12, 22-31

Buscar el regne de Déu es aprendre a viure la vida, en l'abundor o la necessitat, des del seu Fill Jesús, en qui hem après a estimar i oferir, a perdonar i tenir misericòrdia. Buscar aquest regne ens pot ensenyar què és allò que és important de debò i posar-hi tota la nostra atenció.

Dimarts **19** **febrer** Deuteronomi 28, 9-10

Transitar pels camins del Senyor ens ofereix la benedicció, no pas per una causa acció-reacció, sinó més aviat perquè en aquestes sendes ens veiem acompanyats i recolzats per Ell, en elles trobarem la serenor de la seva pau i la benedicció d'ajudar i compartir amb els altres. Els camins del Senyor són d'amor i pau.

Dimecres **20** **febrer** Salm 120

El clam del desgraciat, d'aquell que no veu sortida per la seva vida, és acollit per Déu. No rebutja el Senyor la nostra queixa, ni el plor de la nostra ànima, no gira l'esquena a les nostres preocupacions, tot el contrari, les abraça en el seu si per donar-nos la fortalesa necessària. En la seva companyia tornarem a viure la pau.

Dijous **21** **febrer** Jeremies 20, 7-10

Aixecar la veu per denunciar, per fer sortir a la llum la maldat que ens envolta i la injustícia que regna és moltes vegades una tasca difícil de dur a terme. És cansat haver de veure sempre el cantó negatiu, i hi ha qui pot cansar-se de sentir-nos. Però la paraula del Senyor ens empeny a reclamar allò que ell vol, la nostra veu pot ser l'única que defensi les víctimes innocents.

Divendres 22 febrer 1 Joan 2, 12-17

El Senyor ens demana que discernim què és allò en què posem les nostres forces, les nostres esperances, les nostres il·lusions. Estem envoltats de mentides que prometen la felicitat, quan en realitat ens encaminem cap a la foscor. Si hem conegut a Déu no podem voler viure sota els mateixos paràmetres i les mateixes opinions que ens envolten. Nosaltres hem conegut l'amor de Déu que buscarem i donarem.

Dissabte 23 febrer Lluc 12, 54-56

Aprendre a discernir allò que succeeix el nostre voltant és la tasca profètica de l'església, no podem quedar-nos amb l'aparença d'un discurs o amb la simplicitat d'un acte que, a la fi, no soluciona res. No ens podem deixar enganyar per la maldat amagada de bones paraules. Som cridats a aixecar la veu enmig d'un món que moltes vegades no s'adona del que està succeint.

Diumenge 24 febrer Salm 37, 1-7

Davant les nostres lluites hem de confiar en el Senyor, no perdre els nervis, no deixar-nos endur per la ràbia. La lluita contra la maldat ha de ser pacífica, serena, amb ment clara i cor fred. I allà on no arribem nosaltres, arribarà Déu. Però mai hem d'acabar actuant com aquells contra els que lluitem. Confiam els nostres camins i les nostres decisions a Déu.

Dilluns 25 febrer Jeremies 20, 11-13

El Senyor és al costat dels que lluiten per la pau i la justícia, dels que busquen portar enmig del món la seva paraula d'amor, que reclama deixar enrere l'opressió i l'abús. En ell confiem quan lluitem, en Ell ens recolzem quan caiem. El Senyor és sempre al nostre costat, donant forces i corregint els nostres errors.

Dimarts 26 febrer Romans 8, 1-4

En l'Esperit se'ns ofereix la confiança per seguir intentant la lluita. És cert que moltes vegades errarem els nostres camins, és cert que ens equivocarem, però per gràcia Jesús ens ofereix sempre una nova oportunitat d'intentar-ho. Som lliures de la por que neix del perill de condemna, perquè és la maldat allò que Déu ha rebutjat i no la seva creació.

Dimecres 27 febrer Lluc 10, 21-22

No són les paraules grandiloqüents, no són les ments més intel·ligents. Des de la senzillesa del cor és que podem conèixer Jesús, i veure en Ell al Fill de Déu, que ha vingut a trasbalsar totes les paraules humanes amb una nova Paraula de Déu, que diu amor i misericòrdia, que diu benedicció per a tota la creació.

Dijous 28 febrer Salm 100

La lloança al Senyor neix de la confiança que Ell és amb nosaltres. És Ell que ens cuida i ens guarda de tot perill, i qui, quan ens perdem en la vall fosca, surt a buscar-nos, amb la dolcesa de la mare que estima les seves fills i els seus fills malgrat tot. A ell servim perquè reconeixem que és Déu.

Divendres 1 març 1 Corintis 10, 1-13

La lleialtat de Déu vers nosaltres és meravellosa. Ell camina al nostre costat donant-nos suport perquè res del que ens succeeixi arribi a ser insuportable. No cal que, en moments de desesperació, busquem ajuda en ídols, no cal que ens desesperem, perquè Déu ens farà forts per aguantar tot el que ens vingui. Mirem darrere nostre, mirem els que han viscut abans que nosaltres i, aleshores, en adonarem que Déu sempre ha estat al nostre costat.

Dissabte **2** **març** **Lluc 13, 18-21**

El Regne de Déu és com un gran arbre, on poder reposar a la seva ombra, on poder descansar a les seves branques. El Regne de Déu és com el llevat, que fa créixer la farina per poder fer pa. El Regne de Déu és moltes vegades una lluita enmig de la nostra societat, però aquesta lluita val la pena, perquè aquells que venen a ell podran descansar i menjar. El Regne de Déu és un regne on es volen cobrir les necessitats dels homes i les dones.

Diumenge **3** **març** **Josué 5, 9-12**

Una vegada el poble de Déu arribà a la terra promesa, el mannà va deixar de caure del cel, perquè allà ja tenien la terra que podia donar fruits. Moltes vegades aixequem la mirada al cel esperant que ploqui mannà i Déu no l'envia i, aleshores, ens entristim i pensem que Déu ens ha abandonat; però no ens adonem que els nostres peus estan sobre una terra que dona fruit, una terra que s'ha de treballar, i que podrà alimentar-nos. No demanen a Déu que faci allò que podem fer nosaltres.

Dilluns **4** **març** **Salms 32**

La felicitat del perdó és a l'abast nostre. La pau del perdó la tenim a tocar de les mans. Solament hem de ser sincers amb Déu i amb els nostres proïsmes. En la nostra vida, moltes vegades, ens equivoquem i fem les coses malament, però Déu escolta la nostra disculpa i ens ensenya en cada error per poder créixer com a éssers humans complets.

Dimarts **5** **març** **2 Corintis 5, 16-21**

L'amor de Crist, la seva mort per nosaltres, ens ha concedit ser una nova creació, una creació que ja és present avui. Perquè avui podem mirar Déu i parlar amb Ell, i sentir el seu Esperit que ens acompanya cada dia; avui podem viure plena comunió amb el creador i sustentador de l'univers, perquè som nova creació, feta a imatge de Crist.

Dimecres **6** **març** **Lluc 15, 1-3 i 11-32**

Tots som una mica fills pròdigs, però també som una mica germà gran; moltes vegades el que Déu perdona no podem perdonar-lo nosaltres, i com Déu estima no podem estimar nosaltres. Mirem la figura del Pare, inspirem-nos en el seu amor, la seva compassió i la seva misericòrdia, vers els pecadors, i aprenem a estimar més que a jutjar.

Dijous **7** **març** **Isaïes 43, 16-21**

Aferrats a un passat més gloriós, amb la mirada posada en els dies que hem perdut, moltes vegades no podem apreciar les coses noves i meravelloses que Déu està fent al nostre voltant, perquè trobem a faltar allò que érem. No deixem que la tristor i la pena ens impedeixin de veure com Déu ens omple de benediccions, com Ell segueix treballant per a la nostra alliberació.

Divendres **8** **març** **Salms 126**

Déu vol la nostra llibertat, Ell vol que visquem alegres, sense pors ni dolors, sense mals ni llàgrimes. Encara que moltes vegades la llibertat triga a arribar, encara que moltes vegades sembla que no hi ha sortida a allò que estem vivint, Déu ho farà. Aquesta és la nostra esperança, perquè Ell sempre ha complert la seva paraula.

Dissabte **9** **març** **Filipencs 3, 4-14**

Per a l'apòstol Pau no hi ha res millor que córrer la carrera per arribar a ser com Crist Jesús. No té de què gloriar-se, no té res a què aferrar-se, perquè en Crist tota la resta ha perdut sentit. Tot allò que humanament ens fa dignes d'admiració, davant de Crist queda com a deixalles. Hi ha res més meravellós que Crist? Hi ha res que mereixi més la pena que seguir corrent per acostarnos a Ell?

Diumenge 10 març Joan 12, 1-8

El gest de Maria és molt simbòlic, tal i com Jesús diu és una preparació per a la seva sepultura, però al mateix temps és una mostra d'amor i reverència, perquè allò que ella tenia de més valor ho va vessar sobre Jesús, el seu mestre. Quantes coses de valor guardem per nosaltres? Vessem sobre els que tenim a prop allò que tenim, allò que és especial, i fer-ho amb amor serà com haver-ho donat al mestre.

Dilluns 11 març Salms 119, 9-16

El salmista entén la paraula de Déu, els seus preceptes, com allò que pot guiar la seva vida, com allò que farà íntegra la seva conducta. Però no és pas amb la memorització o la recitació que podrà trobar els camins de Déu, és amb la interiorització de la paraula que Ell omplirà de sentit les seves decisions.

Dimarts 12 març Èxode 15, 1-21

La salvació de Déu es manifesta en miracles meravellosos, la salvació de Déu destrueix l'enemic i arrenca de la terra els opressors i els exèrcits; però quantes vegades no és així? Quantes vegades demanem una salvació amb grans prodigis? No ens ha de mancar la fe quan la salvació triga a arribar, perquè si Déu no fa obrir el mar davant nostre, aleshores segur que ens ajudarà a caminar sobre les aigües.

Dimecres 13 març Rut 4, 13-22

Al final de la història de Noemí el seu rescatador no és pas Booz, no és pas Rut, ni tan sols, segons el text, és el Senyor. Qui rescata per a Noemí la terra, qui li torna l'alegria és Obed, nascut de Rut, però que serà fill de Noemí. De les coses petites Déu fa grans miracles, de l'infant desvalgut fa Déu la salvació de Noemí.

Dijous 14 març Isaïes 12, 1-6

El profeta mira el poble de Déu, un poble oprimat, un petit reialme enmig de grans potències poderoses que amenacen la seva llibertat, que poden trencar el seu camí. El profeta mira el poble de Déu i li diu: no temis, avui encara no, però arribarà un dia que cantaràs, amb goig, amb veu de crit, perquè Déu et salvarà.

Divendres 15 març 1 Corintis 13, 1-13

No hi ha res més important que l'amor, aquest és el motor de tot, és l'inici i és el final. Tot el que fem, tot el queensem, tot el que som ha d'estar mogut per aquest amor diví que Déu ha vessat sobre nosaltres. Tot ha d'estar dirigit per l'amor que Jesús ens va ensenyar a tenir.

Dissabte 16 març Lluc 6, 46-49

Ni la tempesta, ni la torrentada, ni el vent huracanat, ni cap envestida d'aquestes que ens dona la vida podrà fer-nos caure si estem arrelats en Jesús, si Ell és el nostre fonament, si Ell és la nostra roca. Res no ens podrà fer caure, perquè qui ens sosté en peu és el mateix Déu.

Diumenge 17 març Salms 62

On és la nostra confiança? En què posem els ulls per no trontollar? En què ens esforcem per no caure? Déu, Ell és la salvació. El Senyor, en ell resideix la veritable bondat. Mirem Déu, lloem el Senyor, cantem cànctics perquè Ell és la nostra roca.

Dilluns **18** **març** **Salms 116 1-9**

El Senyor mira la terra, observa la humanitat i vessa la seva salvació sobre tots el homes i totes les dones. Els humils són forts en Ell, els febles reben la seva salvació. Déu no menysprea la feblesa de la humanitat, en ella es fa fort, en ella fa brillar la seva justícia. Caminem davant de Déu, davant del Senyor que arregla els nostres camins.

Dimarts **19** **març** **Nombres 12, 1-16**

Quantes vegades no tenim raó? Quantes vegades no sabem que el mal l'han fet els altres? Després de les crítiques de Maria i Aaron, Moisés no es va alçar en contra d'ells sinó que pregà Déu perquè guarís la seva germana, i quan Déu no va voler fer-ho, ell esperà que passés la seva lepra per seguir el viatge. Com reaccionen nosaltres davant les ofenses dels altres?

Dimecres **20** **març** **2 Reis 4, 1-7**

Com ens agradaria que aquest miracle succeís a casa de tots els que passen necessitat! Però sabem que, normalment, no hi ha miracles, sabem que, normalment, qui passa fam, la seguirà passant. Preguem Déu perquè la nostra ofrena es multipliqui i puguem ajudar a tots els que passen necessitat. Preguem Déu perquè la nostra generositat augmenti.

Dijous **21** **març** **Jeremies 3, 19-25**

És bo que davant de Déu siguem sincers en les nostres faltes i els nostres errors; és bo que reconeguem el nostre pecat i el confessem, però no podem oblidar mai que el primer pas per rebre el perdó l'ha fet el nostre Senyor. Ell s'acosta a nosaltres, Ell vol redimir-nos, Ell ens vol salvar.

Divendres 22 març 1 Pere 1, 13-25

La santedat que se'ns demana no és pas una postura mística, sinó quelcom que abasti tota la nostra vida, totes les nostres decisions, tot allò que fem i pensem. L'amor que se'ns reclama no és pas una estimació escollida, sinó un donar-nos totalment als altres. Santedat i amor cada dia, en cada instant, tal i com Jesús va fer amb nosaltres.

Dissabte 23 març Marc 10, 46-52

Si Jesús ens ha obert el ulls, si veiem el camí que tenim al davant, un camí de patiment, un camí de dolor, però alhora un camí d'esperança i de salvació, no tinguem por, aixequem-nos i caminem amb Jesús, per enfrontar-nos a la maldat dels homes, a la injustícia del món. Caminem amb Jesús per portar esperança i salvació.

Diumenge 24 març Lluc 19, 28-40

L'alegria de l'entrada a Jerusalem contrasta amb allò que, dies més tard, succeirà dintre. Però aquesta mostra de valentia, aquesta decisió de Jesús d'enfrontar-se als seus enemics dins de les portes de la seva ciutat ha de ser inspiradora per nosaltres. Moltes vegades hem d'enfrontar-nos a decisions difícils. Fem-ho amb valentia i alegria, perquè Jesús és amb nosaltres.

Dilluns 25 març Isaïes 42, 1-9

Ni amb espases, ni amb guerres, ni amb imposicions. La justícia que Déu vol per a la humanitat arriba amb pau, misericòrdia i amor, arriba en la veritat del seu Fill. No vulguem nosaltres per la força imposar els nostres criteris, i no tinguem por d'enfrontar-nos a les dificultats sense la força de la imposició. Déu és qui ens protegeix i ens dona la mà en el nostre camí.

Dimarts **26** **març** 1 Corintis 1, 18-31

Les nostres categories, els nostres raonaments, tot allò que és sensat per a la humanitat topa de front amb la creu i els fets de Jesús, el Crist. Déu no volgué que la saviesa humana pogués entendre-ho, perquè no són els nostres raonaments allò que ens acosta a Déu sinó la bogeria del seu amor, la insensatesa de la seva misericòrdia.

Dimecres **27** **març** Hebreus 12, 1-3

Si en aquesta vida ens costa tirar endavant, si el que ens envolta és injustícia i patiment, si de vegades defallim perquè el nostre bon fer no és acceptat, mirem Jesús que no va rebutjar el patiment, que no va considerar oprobi l'insult; Ell és el nostre exemple en la lluita, Ell és el nostre baluard en la batalla.

Dijous **28** **març** Èxode 12, 1-14

La fundació del poble de Déu es basa en el seu alliberament de l'opressió i l'esclavatge a la terra d'Egipte, i el memorial d'aquest fet ha de ser per sempre, perquè no podem oblidar tot allò que Déu ha fet per nosaltres, perquè la nostra esperança viu en la certesa que Ell sempre acabarà portant llibertat per a la humanitat.

Divendres **29** **març** Joan 18, 1 – 19, 37

Avui no hi ha paraules, avui no hi ha indicacions; aquest matí toca mirar la història de la creu, aquest matí solament podem callar davant allò que Jesús feu per nosaltres. Fem acció de gràcies per la salvació que hem rebut.

Dissabte 30 març Joan 19, 38-42

Després de la mort, la sepultura. Després del patiment i el dolor, el descans de la tomba. El silenci de la desesperança, les llàgrimes de la pèrdua; sabem que aquí no acabarà la història, però avui, com els deixebles en aquells dies, plorem per la mort de Déu, plorem pel Déu crucificat, plorem per la mort injusta que han patit en el nostre món molts homes i masses dones.

Diumenge 31 març Salms 98

La mort ja no és la fi, la tomba ja no és una presó eterna. En Jesús ha estat vindicades totes les víctimes injustes, en Jesús han estat revelada la resurrecció de la humanitat i de tota la creació de Déu. Ell ens ha salvat, i la seva salvació abastarà tot el món, tota la seva història, tots els seus temps.
